

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Načeradským v hlavním líčení konaném v Kladně dne 22. ledna 2021

takto:

Obžalovaný M [redacted] J [redacted], narozený [redacted] v Kladně, nezaměstnaný, trvale bytem náměstí [redacted], adresou pro doručování [redacted], Kladno

je vinen, že

v době od 10. 4. 2020 do 30. 4. 2020 v místě svého tehdejšího pobytu v ulici [redacted] v Kladně prostřednictvím sociální sítě Facebook ze svého uživatelského profilu s názvem M [redacted] J [redacted] vedl komunikaci s nezletilou K [redacted] S [redacted], narozenou [redacted], fakticky bytem [redacted], vystupující na sociální síti Facebook pod uživatelským profilem K [redacted] S [redacted], přičemž v průběhu komunikace jí nabádal k tomu, aby se vyfotografovala nahá s tím, že žádal fotografii zobrazující detail jejího obnaženého pohlavního orgánu a poprsí ve spodním prádle, a dále ji vybízel ke schůzce za účelem různých sexuálních praktik, zejména s cílem přimět nezletilou k souloži či orálnímu uspokojení, ačkoliv si byl vědom toho, že nezletilá není starší čtrnácti let,

tedy

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby svedl dítě k výrobě pornografického díla, v úmyslu tento trestný čin spáchat, přičemž k dokonání tohoto trestného činu nedošlo

jednak navrhl setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin podle § 187 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoník“),

jednak úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

jednak pokus přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 193 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak přečin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se,

podle § 193 odst. 1 za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody na 14 (čtrnáct) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Zdejší soud rozhodl na základě obžaloby podané dne 14. 9. 2020, která vinila obžalovaného, že se předmětným jednáním dopustil v jednočinném souběhu přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku.
2. Na základě dále rozebraného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku, kdy oproti podané obžalobě došlo pouze k dílčí, pro totožnost skutku nepodstatné změně ohledně toho, jaký nejvyšší věk mohl obžalovaný nezletilé přisuzovat (k důvodům viz níže).
3. Obžalovaný M. J. před soudem uvedl, že se cítí nevinný a není si vědom toho, že by psal nezletilé přes Facebook to, co je uvedeno v obžalobě. Posléze k dotazu uvedl, že komunikaci obsaženou ve spise nečetl, nezajímala ho. Nezletilou zná přes svého mladšího bratra, poprvé ji viděl asi v létě 2019 u Centrálu (obchodní centrum v Kladně), kdy říkala, že je jí už 16 let a jelikož ji viděl pít alkohol a kouřit „trávu“, tak neměl důvod o jejím věku pochybovat. V předmětné době používal dotčený Facebookový účet M. J. a komunikoval přes něj s nezletilou, ale řešili spolu pouze „kraviny“, kdy nezletilá půjde ven atd. Nebavili se o žádných sexuálních praktikách, ani ji k žádným nevyzýval a není si vědom toho, že by mu posílala nějaké fotografie. Pokud ano, tak to nebylo na jeho popud. Nezletilá je ve věku jeho dcery, měl již v dané době přítelkyni a „neměl to zapotřebí“. Cca před dvěma roky se mu někdo naboural na jeho Facebookový účet, ale konkrétně v předmětné době si žádných známek zneužití svého účtu nevšiml, nicméně jednou ho přítelkyně upozorňovala, že se jí zobrazil jako on-line, ačkoliv v danou dobu spal. V současnosti již Facebook nepoužívá, pouze WhatsApp, protože prakticky denně mění telefony. Ke svým poměrům uvedl, že poslední stabilní práci měl na jaře 2020 na letišti, ale kvůli COVID skončil a od té doby se mu již stabilní práci nepodařilo najít. V současnosti pracuje brigádně v Kauflandu podle toho, jak ho potřebují. V prosinci 2020 takto dosáhl výdělku cca 7 500 Kč. Před šesti dny se mu narodilo dítě se současnou přítelkyní D. H., se kterou zatím bydlí u své matky, ale plánují získat vlastní bydlení poblíž restaurace U Bondyho na Kladně. Dále má tři děti z předchozích vztahů, na které stanovené výživné neplatí, nemá z čeho. K dotazu, z čeho si může dovolit měnit denně telefony, uvedl, že si telefony nekupuje, ale nepřetržitě je směňuje.
4. Dále soud vyšel z podaných vysvětlení, které byly před soudem za souhlasu stran čteny.
5. Poškozená nezletilá K. S., narozená [redacted], uvedla, že bydlí se svojí matkou P. S. a jejím přítelem J. F., kterému říká „strejdo“. V dubnu si od „strejdy“ půjčila telefon a přihlásila se na Facebook, aby si mohla zahrát hru. Myslela si, že se pak ze svého účtu odhlásila, ale „strejda“ se dostal k její konverzaci s M. J., který

používá účet M [REDACTED] J [REDACTED]. S obžalovaným se seznámila asi před čtyřmi měsíci (nezletilá vypovídala 8. 6. 2020), když šla s kamarádkami do Centrálu. Její kamarádka „K [REDACTED]“ L [REDACTED] znala obžalovaného z minulosti. Byla zima a obžalovaný jim nabídl, že by se k němu na ubytovnu mohli jít podívat na film. Říkala mu, že je jí 13 let. Poté si našla obžalovaného na Facebooku a začali si psát. Asi třikrát se osobně potkali a chodili po Kladně. Obžalovaný chtěl, aby se lépe poznali, že by spolu mohli chodit a ona mu napsala, že ano, chtěla si ho však jen takto „proklepnout“ protože o něj měla zájem její kamarádka. Obžalovaný po ní chtěl poslat fotku jejího „nahého zadku“, což odmítla, posléze mu poslala fotku v kalhotkách, na které nebyl vidět její obličej a postupně celkem asi 10 fotek, ale žádnou, na které by byla nahá, byly jí vidět prsa či obličej. Během komunikace po ní obžalovaný požadoval pohlavní styk, respektive „sex“, ale ona ho odmítla a žádný styk s ním neměla, a to ani orální (nezletilá pro něj použila termín „kouření“). Obžalovaný ji ničím nevyhrožoval a vše si s ním psala dobrovolně. Zpětně si uvědomuje, že si s ním takto psát neměla.

6. Svědkyně P [REDACTED] S [REDACTED], uvedla, že žije se svým přítelem svědkem F [REDACTED] a poškozenou, která chodí do 8. třídy základní školy. Vše bylo v rodině v pořádku až do konce roku 2019, kdy u nezletilé začaly výkyvy v chování, nezletilá začala hůře komunikovat, na vše reagovat podrážděně či tak, že je jí vše jedno. Dcera si od jejího přítele půjčila 10. 5. 2020 telefon, a když mu ho vrátila, tak se neodhlásila z Facebooku a Messengeru. Následujícího dne přítel začal řešit, že mu neustále pípá telefon a poté zjistil, že K [REDACTED] komunikuje přes Messenger s nějakým „M [REDACTED]“, kdy některé zprávy mají sexuální podtext, na což K [REDACTED] odpověděla, že na to bude i v jejích patnácti brzo a „M [REDACTED]“ jí žádal o fotografie, kdy mu K [REDACTED] poslala fotku z boku v kalhotkách, na což jí „M [REDACTED]“ odpověděl, že je to málo, že chtěl vidět „pipi“.
7. Svědek J [REDACTED] F [REDACTED], partner matky poškozené, shodně popsal, že půjčil své nevlastní dceři mobilní telefon a následně 11. 5. 2020 zjistil, že nezletilá je přes Messenger v kontaktu s nějakým „M [REDACTED]“, který jí vyzívá k sexu a zasílání erotických fotografií.
8. Obsah komunikace je dokládán několika důkazními prostředky, k dispozici jsou fotografie displeje zachycující předmětnou konverzaci včetně svědky zmíněné fotky v kalhotkách. V rámci trestního řízení byl rovněž zpřístupněn a zajištěn zájmový obsah rovněž z Facebookového účtu nezletilé „[REDACTED]“ ID [REDACTED] (k dispozici na CD a v podstatném rozsahu rovněž vytištěný založen ve spise), ohledán byl včetně zálohy dat na CD i mobilní telefon Samsung Galaxy J3 2016 IMEI [REDACTED] použitý nezletilou a vydán byl rovněž notebook, ale z něj nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti.
9. Rozhodujícím usvědčujícím důkazem je vedle výpovědí svědků komunikace mezi účtem nezletilé „[REDACTED]“ a účtem „[REDACTED]“. K dispozici je i část obsahu těchto Facebookových účtů, kdy v rámci fotografií účtu [REDACTED] je řada fotografií zcela jednoznačně zachycujících obžalovaného v průběhu let (soud zde vychází z toho, jak mohl podobu obžalovaného přímo vnímat a srovnat v rámci soudního jednání, kdy dodává, že obžalovaný je mu znám i z předchozího trestního řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 T 7/2020). K dispozici je u účtu nezletilé rovněž tzv. „Timeline“, kdy nezletilá má účet [REDACTED] v přátelích (ve výše zmíněném telefonu byla vedle fotografií nezletilé zajištěna rovněž nezávadová fotografie obžalovaného).
10. Dle protokolu ke stažení předmětného obsahu z Facebooku došlo 13. 5. 2020, kdy byla zachycena předcházející komunikace mezi účtem poškozené a obžalovaného (ve formátu PDF jde celkem o 85 stran) datovaná od 10. 4. (2020) do 13. 5. 2020. Jelikož soud, jak bude rozebráno dále, došel následně po hodnocení důkazů k závěru, že pisatelem této konverzace byla poškozená a obžalovaný, dále pro zjednodušení rovnou pro zprávy z těchto účtů uvádí, že šlo o zprávy obžalovaného či poškozené. Jelikož obžalovaný zpochybňuje autorství závadové části této komunikace, soud zde věnuje nadstandardní prostor rozboru jejího obsahu, aby z ní byly zřejmé

jak skutečnosti dále použité pro právní kvalifikaci, tak okolnosti svědčící pro autorství obžalovaného.

11. Konverzaci zahájila sama nezletilá dne 10. 4. pozdravem, kdy obžalovaný odpovídá „mi se znače“ a obratem dodává „jo už vim“. Následně poškozená obžalovanému vysvětlila, že si ho našla pro případ „kdybychom chtěli dát srazy a i s ostatními“, na což obžalovaný odpovídá, zda jí až tak chybí na což nezletilá reaguje, že obžalovaný je „dobřej chábr“. Následně spolu rozebírají co dělají, obžalovaný zmiňuje, že se stěhuje na Malé Přítočno, poškozená se ptá, zda to znamená, že už „nebude chodit“ a posléze chce, aby jí dal obžalovaný vědět, když někdy „pojede oc“, že tam budou s „K[REDAKCE]“. Obžalovaný se na to nezletilá ptá, jestli jí chybí „pusa“ což poškozená potvrzuje a dodává, že jí chybí obžalovaného „šoty“ (slangové označení marihuany) a „celej jí chybí“, obžalovaný následně vysvětluje, že už „nehulí“ (opět slang pro užívání marihuany), protože nemůže kvůli práci na letišti. Od toho se obžalovaný bez dalšího přesouvá k tomu, aby mu poškozená poslala „foto“, kdy nezletilá nejdříve zjišťuje, o co obžalovanému konkrétně jde, a poté sděluje, že „Nds už neposílá“ (z kontextu lze dovodit, že nds je zde zkrácenina ze slangově používaného anglického „nudes“ označujícího fotky zachycující nahotu) a její fotky má obžalovaný na Facebooku. Obžalovaný na to vysvětluje, že se dostane jen k messengeru, jehož prostřednictvím mu následně nezletilá posílá nezávadové fotografie a ptá se, zda to obžalovanému stačí. Obžalovaný se poté vyptává poškozené, zda má přítele a jak moc jí obžalovaný chybí, následně píše poškozené „skoda že tam byla snama [REDAKCE] na ubytovně“ (tato informace od nezletilé nijak v předchozí komunikaci nezazněla), poté co nezletilá reaguje „na jednu stranu tam byli povary s ní“, obžalovaný píše, že by bylo lepší, kdyby tam byl s poškozenou sám, následně spolu probírají, jaké bydlení bude mít obžalovaný v Přítočně. Později s nezletilou obžalovaný probírá, proč by bylo z jeho pohledu lepší, kdyby tam byly sami, nezletilá se bojí kdyby „benga“ nebo otec zjistili, co s ním chtěla dělat. Obžalovaný se ptá zda „fakt chtěla“ na což poškozená píše „chtěla jsem ti....“, a posílá symbol cigarety s dodatkem, „ale ne to co si myslíš“, následně to nezletilá opakuje s tím, že „mrdat s obžalovaným nechtěla, že na to má ještě čas“ na což obžalovaný reaguje, že „mohla jít pod deku“. Následně se obžalovaný ptá, zda „chce“, poškozená odpovídá „někdy“ a posléze dodává, že se ani pořádně neznají. V rámci další konverzace se postupně dostávají k plánování srazu, kterého by se účastnila i „[REDAKCE]“, obžalovaný vysvětluje, že pije nerad, je pak nadržенý a k účasti „[REDAKCE]“ nezletilá vysvětluje, že „před ni ho nebude kourit“, že to chce, ale ne před ní. Později (stále jde o konverzaci z 10. 4.) se obžalovaný vrací k tomu, že chce po poškozené foto a ta mu odpovídá, že už mu je poslala, ale obžalovaný dodává, že chce něco „sexy“, „nahotinu“, poškozená mu následně posílá fotku svého (oblečeného) pozadí, na což jí obžalovaný píše, že „ja myslel nahou“. Poškozená pochybuje, jestli je dobrý nápad něco takového posílat, ale „jak chce“, na což obžalovaný dodává „a na hore bez“, což však poškozená odmítá, byť obžalovaný prosí a posílá plačící emotikony. Po konverzaci na jiné téma se opět obžalovaný vrací k tomu, aby mu poškozená poslala „fotečku“, což poškozená stále odmítá.
12. Obžalovaný si s poškozenou dále píše 11. 4. kdy se od tématu kouření cigaret dostávají opět k tomu jestli by poškozená „chtěla“ (mít orální sex s obžalovaným), obžalovaný řeší, zda „nekecá“ a poté jí píše, že se zatím jen líbaly a že neví, zda by to nezletilá udělala. Obžalovaný se opakovaně ptá „a udelas to ju a az do konce jo lasko“, což mu poškozená posléze slibuje, a obžalovaný píše, „to se musíme sejít ale jen mi dva“ a poté se ptá, zda to má poškozená „rada az do konce“ a zda „polika“ (měkké i zachováno v rámci přesnosti citace) a poté se ptá, zda už poškozená měla sex, poškozená odpovídá že ne a že ani nechce, poté, co mu takto odpoví i napodruhé, obžalovaný zasílá plačící emotikon, ptá se zda pro něj poškozená něco udělá a poté píše „posles mi nějakou sexy fotečku plus jeste ten zadecek“ s čímž poškozená souhlasí. Poškozená se ptá, zda by za ní a „holkama“ následující den nepřijel, obžalovaný reaguje, že s ní chce být sám a že stěhuje, posléze se opět dostávají v komunikaci k orálnímu sexu, obžalovaný opět žádá o fotku „nahore bez“ což nezletilá odmítá, ale nakonec píše, že když obžalovaný

následující den přijede, tak mu pak večer fotku pošle. Obžalovaný posléze slibuje, že přijede, ale chce poslat fotku předem a když mu ji nezletilé odmítá poslat s tím, že mu ji slíbila poslat až následně, tak obžalovaný píše poškozené „ty neco chceš a já také“ a že když pošle, tak přijede. Poškozená poté ustupuje, ujišťuje se, že když nyní pošle fotku, že obžalovaný následující den přijede, o čemž jí obžalovaný ujišťuje a dále píše „posles mi i dole lasko prosím“, to však nezletilá přes opakované naléhání odmítá. Když se posléze ptá obžalovaného, čím mu to může vynahradit, tak obžalovaný odpovídá „oral“, což poškozená rovněž odmítá s tím, že možná někdy.

13. Dne 12. 4. poškozená píše tak nic, obžalovaný píše, že chtěl a že poškozená „ví“, posléze upřesňuje, že „oral“. Následně spolu řeší různé věci, včetně toho jestli by se mohli setkat, kdy a za jakých okolností. Obžalovaný opět odmítá setkání, pokud by s poškozenou byly její kamarádky. Poškozená vysvětluje, že kamarádky půjdou „hulit“, takže tam bude „dá se říct“ sama, obžalovaný se posléze ptá „a bude hex“, což poškozená odmítá, že asi ne, obžalovaný se ptá proč, na což mu již neodpoví, že musí jít a že potkají „oc“ (zřejmě zkratka pro obchodní centrum, kde byl domlouván sraz), posléze se poškozená ptá obžalovaného, proč „tam“ nebyl.
14. Rovněž v konverzaci z 13. 4. se řeší, zda by se mohli sejít, obžalovaný opakovaně chce, aby se s ní poškozená setkala sama. Když posléze nezletilá přichází s tím, že by u obžalovaného přespala, zatímco „[redacted]“ by jela domů, tak obžalovaný píše, že to by nechtěla, protože by chtěl sex. Když se ho poškozená ptá, jestli tedy u něj může či nemůže spát, tak obžalovaný odpovídá „ja ti rikam ze bych chtěl sex“ a poté, co nezletilá odpovídá, že sex by ještě nechtěla, tak obžalovaný reaguje, že „nebude otravovat“.
15. V následujících dnech spolu řeší, že poškozená má „domácí vězení“ protože ji chytila ochranka při kouření a oznámili to její matce, následně poškozená a obžalovaný řeší telefony. Dne 16. 4. se obžalovaný vrací k tomu aby mu poškozená poslala „nejakou nahotinku“ „celou zlati“, kdy z konverzace vyplývá, že poškozená něco obžalovanému zaslala, ale samotné fotky nejsou součástí konverzace. Obžalovaný naléhá, ať pošle další a píše „a jestli mne tak chceš poslala byjsi my i dole asi tolik mne nechce“, poškozená to však přes naléhání obžalovaného odmítá, na což obžalovaný reaguje, že už nic nebude chtít, protože je na něj „ošklivá“. Posléze řeší spolu ještě jiná témata, ale poté obžalovaný na zprávy poškozené až do 30. 4. nereaguje.
16. Dne 30. 4. se obžalovaný poškozené omlouvá a vysvětluje, že zapomněl heslo, neměl telefon a i daného dne ho má jen půjčený. Posléze chce opět po poškozené, aby mu poslala „sexy foto“ kde „je celá“. Po naléhání obžalovaného poškozená souhlasí, foto opět není součástí konverzace, obžalovaný píše „já nevidím prsíčka“, poškozená reaguje, že „všechno a až budeme v přítočně“, obžalovaný se ptá co tím myslí, jestli chce „Ex“ poškozená píše „klidně“, ale posléze dodává „kromě sexu“, obžalovaný posílá plačící emotikony a píše jí „A uděláš aspoň něco promne ukázes jak ti chybím“ „Posles mi pipi“, co což poškozená reaguje, že „ji neposílá“. V rámci následné konverzace, že oba nemají co kouřit obžalovaný opět stáčí konverzací tím, že nezletilé píše „tak ty mužešes mne vid“, na což poškozená reaguje „to můžu ale nemám tě u sebe“. Obžalovaný poté chce, aby za ním přijela, že si jí vezme „na satnu“. Poškozená mu sděluje, že přijet nemůže, obžalovaný se ptá na možnost schůzky následující den, ale po zjištění, že by s poškozenou opět byla „[redacted]“, tak schůzku za těchto podmínek odmítá. Posléze se opět hovor stáčí k tomu, aby poškozená poslala obžalovaného fotku „nějakou pěknou“, kdy obžalovaný píše poškozené, že ji moc chce a ptá se, kdyby „k tomu“ došlo, zda by byl její první což poškozená potvrzuje, ale s tím, že k tomu nedojde, protože jí bude 15 až v září. Obžalovaný reaguje, že si počká, a když mu poškozená píše, že nebude chtít ani hned v 15, tak se ptá zda si nemůže „sáhnout“, posléze píše „jazyk bych ti tam dal“, což poškozená odmítá s tím, že to nechce uspěchat. Posléze se hovor opět stáčí k tomu, zda by poškozená nemohla za obžalováním zajet do práce na letiště, poškozená má strach, že by ji tam mohl vidět známý její matky, obžalovaný se ptá na jeho jméno a poté ji ujišťuje, že ten zrovna v práci není, ale poškozená ani tak „nechce riskovat“. Obžalovaný naléhá, a když poškozená opětovně odmítá, tak se ptá, zda má tedy vůbec ještě psát. Později řeší spolu další témata, vrací se k tomu, že „ubytovna byla super“, poté co se konverzace stočí

k alkoholu, obžalovaný opět stáčí konverzaci a sděluje poškozené, že „muže vipít něco jiného“, posléze se poškozené ptá, zda „to“ udělá, až budou spolu. Posléze se opět prou kvůli tomu, že by s nezletilou měla „na chvíli“ přijet i „[redacted]“, poškozená nabízí, že by u obžalovaného přespala, obžalovaný píše „když by to bylo na chvíli tak já bych tel taky něco chvíli“ a že poškozená ví, co, poškozená to připouští s tím, že by to bylo poté, co by její kamarádka odjela. Obžalovaný se ujišťuje, co tím myslí, a poškozená píše „že bych ti vykourila už“, na což obžalovaný píše, že myslel něco jiného, a že když ona „chce [redacted]“ tak on „taky něco chce“. Posléze upřesňuje, že tím myslí „Ex“. Poškozená po obžalovaném chce, aby pochopil, že sex nechce, na což obžalovaný reaguje tím, že píše „věř tomu ze byjsi nelitovala“, když na to poškozená argumentuje tím, že je jí 14, tak obžalovaný píše „no a nikdo nemusí vědět“.

17. Posléze si obžalovaná a poškozený píší ještě 7. 5., ale tato konverzace nemá závadový charakter. Posléze se obžalovaný pokouší s poškozenou několikrát marně spojit. Následně 11. 5. (v konverzaci značeno toliko jako pondělí, nicméně pondělí předcházející 13. 5. 2020 odpovídá 11. 5.) spolu obžalovaný s poškozenou řeší, jestli by se mohli vidět. Obžalovaný doufá, že „sami“, ale není zde jasné, že by v případě setkání mělo dojít k nějakému pohlavnímu styku. Dne 11. 5. 2020 v 20:00 přichází z účtu poškozené zpráva „Už to prosklo přijedou si pro tebe“, následně poškozená píše, že to psal její nevlastní otec, obžalovaný reaguje tím, aby mu poškozená už nepsala. Následně hovory poškozené obžalovaný nepřijal a ani na poslední zajištěnou zprávu z 12. 5. 2020, kde se poškozená ptá, co udělala, již nereaguje.
18. Dle úředních záznamů Policie ČR z 22. května 2020 dne 21. 5. 2020 v 19:35 svědkyně P [redacted] S [redacted] nahlásila, že pohřešuje svoji nezletilou dceru K [redacted] S [redacted], které odešla v 13:00 neznámo kam a následně z neznámého čísla sdělila, že se vrátí až následující den. V rámci vyhlášeného pátrání policejní orgán pohřešovanou nezletilou našel v centru Kladna v parku Trilobit s tím, že se pohybovala s kamarády V [redacted] Š [redacted], K [redacted] L [redacted] a obžalovaným M [redacted] J [redacted], policejní orgán nezjistil nic svědčícího o tom, že by se nezletilá stala obětí nějakého deliktu.
19. Dle lékařské zprávy z vyšetření 8. 6. 2020 byl u nezletilé gynekologický nález odpovídající věku, panenská blána neporušena.
20. Dle zprávy Úřadu práce ČR z 28. července 2020 je obžalovaný J [redacted] veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 28. 2. 2020, jako poslední zaměstnavatel byla hlášena firma [redacted] Podpora v nezaměstnanosti zde obžalovanému již nenáležela, naposledy byla vyplacena za srpen 2019. Dle zprávy Magistrátu města Kladna nebyl obžalovaný k 23. 7. 2020 veden ani v živnostenském rejstříku.
21. Obžalovaný má v evidenci přestupků tři záznamy, nejstarší pokuta je z 28. 11. 2018 pro rušení nočního klidu, poté byl rozhodnutím z 25. 10. 2019 shledán vinným přestupkem proti občanskému soužití a poslední je rozhodnutí o vině přestupkem proti majetku z 9. 12. 2020.
22. V opise rejstříku trestů má obžalovaný celkem čtyři záznamy, kdy k nejstaršímu odsouzení z 30. 12. 2013 pro spolupachatelství krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, se již nepřihlíží, jelikož obžalovaný se ve zkušební době k 5. 5. 2015 osvědčil. Poté byl obžalovaný odsouzen ve věci zdejšího soudu sp. zn. 26 T 21/2020 pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu v trvání 4 měsíců se zkušební dobou 16 měsíců, která běžela od právní moci tohoto rozhodnutí dne 4. 4. 2020 (trestní příkaz doručen obžalovanému 26. 3. 2020). Tento trest byl následně zrušen při ukládání souhrnného trestu ve věci sp. zn. 2 T 56/2020, kde byl obžalovaný shledán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a s právní mocí k 15. 5. 2020 mu byl uložen souhrnný podmíněný trest odnětí svobody na 8 měsíců se zkušební dobou na 18 měsíců. Finálně pak byly tyto dva výroky o trestu zrušeny rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 8. 2020 ve věci sp. zn. 5 T 7/2020, který nabyl právní moci 4. 11. 2020, ve kterém byl obžalovaný shledán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr.

zákoníku a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců, jehož výkon byl za současného vyslovení dohledu podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let.

23. Na základě tohoto dokazování, byl zjištěn ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu skutkový stav věci v rozsahu, který byl nezbytný pro toto rozhodnutí, aniž by o něm byly důvodné pochybnosti.
24. Obžalovaný přiznává, že se seznámil s poškozenou a že s ní komunikoval v předmětné době od 10. 4. 2020 do 30. 4. 2020 přes svůj Facebookový profil [REDAKCE]. Jeho obhajoba spočívá jednak v tom, že měl za to, že je nezletilý 16 let a dále v tom, že si není vědom toho, že by psal nezletilý cokoli zavadového a pokud to někdo z jeho profilu psal, tak to nebyl on. Soud obžalovanému neuvěřil a shledal, že jde o účelovou obžalobu vedenou snahou vyhnout se trestní odpovědnosti.
25. To, že ke komunikaci výše uvedeného obsahu došlo, plyne především z toho, že se předmětnou komunikaci podařilo zajistit stažení z Facebookového účtu nezletilý. Zavadový obsah této komunikace přiznává rovněž sama poškozená, která jí dává do kontextu osobních setkání s obžalovaným. Její výpověď vzbuzuje pochybnosti toliko co do toho, zda obžalovanému uvedla po pravdě, že je jí 13 let anebo si jeden rok věku přidala (viz níže), a dále co do vymyšlení omluvy pro své jednání „legendou“ o prověřování obžalovaného pro její kamarádku. K tomu soud dodává, že s ohledem na věk nezletilý, jde o nepřesnosti snadno vysvětlitelné snahou působit lépe, kdy soud neshledal žádné známky toho, že by se poškozená snažila obžalovanému přitížit (např. tím, že by tvrdila, že jí k předmětnému jednání nutil, čímž by se jinak mohla snažit zbavit odpovědnosti za své jednání), či si vymýšlela, že by došlo k něčemu, co nelze podložit i jinými důkazy. Usvědčující jsou vůči obžalovanému nepřímě rovněž výpovědi matky a nevlastního otce nezletilý, o jejichž výpovědích není žádný důvod jakkoliv pochybovat.
26. Pokud jde o závěr, že obžalovaný je pisatelem výše rozebírané komunikace s nezletilou, obžalovaný nepřišel s žádným věrohodným alternativním vysvětlením a teoretické možnosti zneužití Facebookového účtu žádný z důkazů neodpovídá. Pro autorství obžalovaného svědčí především rozsah a obsah předmětné konverzace, kdy si nelze reálně představit, kdo jiný by mohl mít takovýto rozsah informací o obžalovaném, poškozené i o tom, jak se spolu obžalovaný, poškozená a její kamarádka před zahájením konverzace setkali, motiv takto rozsáhlou konverzací jménem obžalovaného fingovat a za tímto účelem si nezjištěným způsobem sjednat neoprávněný přístup k jeho účtu, proč by jiná osoba měla mít důvod přemlouvat nezletilou k osobnímu setkávání (kde by nezletilá okamžitě odhalila, pokud by konverzací vedla jiná osoba), včetně setkání v zaměstnání obžalovaného (obžalovaný před soudem potvrdil, že byl zaměstnán na letišti, kam si chtěla konverzací vedoucí osoba nezletilou „vzít na šatnu“ za účelem orálního sexu) a to vše měla nějak dokázat činit nepozorovaně, ačkoliv obžalovaný předmětný účet souběžně sám používal a to mimo jiné k vedení nezávadové komunikace s poškozenou (jak tvrdí sám obžalovaný), kdy z výše uvedené komunikace plyne, že zavadové část není oddělitelnou, do celku nezapadající anomálií, ale tvoří její integrální, rozsahem i obsahem nepřehlédnutelnou část. Po zhodnocení všech důkazů soud shledal, že uvedenou konverzací včetně zavadových částí mohl reálně vést pouze obžalovaný.
27. Byl-li obžalovaný pisatelem předmětné komunikace, tak je pak usvědčován jejím obsahem, kdy zde není účelné opakovat komplexněji její obsah a lze již pouze shrnout, že s ohledem na její obsah a v kontextu ostatního dokazování, má soud za prokázané, že v ní obžalovaný opakovaně nabádal nezletilou, aby se mu vyfotografovala nahá, požadoval, aby byla na fotografiích „sexy“, aby byla viditelná její prsa a genitál, čemuž obžalovaná nevyhověla, a vyfotografovala se mu pouze tak, aby bylo vidět její pozadí ve spodním prádle, ale nikoliv již současně její obličej, genitál či prsa, což obžalovanému nepostačovalo a dále na ní naléhal k pořízení a zaslání fotografií výše uvedeného obsahu. Dále si obžalovaný v této konverzací domlouval s nezletilou schůzky, vybízel ji k tomu, aby na těchto schůzkách s ním byla sama a měla s ním orální pohlavní styk a dále ji přemlouval k tomu, aby s ním mohl vykonat i soulož, a byl „její první“, kdy na nesouhlas a

upozornění poškozené, že jí nebylo ještě 15 let, reagoval toliko v tom, smyslu, že by o tom nemusel nikdo vědět, či mu případně alespoň umožnila jiné sexuální praktiky.

28. Pokud jde o domnělý věk nezletilé, nad rámec tvrzení obžalovaného nejsou žádné důkazy svědčící o tom, že by mu měla poškozená tvrdit, že je starší patnácti let a naopak v zajištěné konverzaci výslovně a opakovaně poškozená upozorňuje obžalovaného, že nechce sex, protože jí bude patnáct „až v září“, kdy navíc na toto obžalovaný nereagoval jakkoliv překvapeně, jak by bylo možné očekávat, pokud by pro něj měla být nová informace, že přemlouvá k pohlavnímu styku osobu mladší 15 let. Není důvod poškozené nevěřit, že obžalovanému sdělila již na začátku, že je mladší 15 let. S ohledem na obsah konverzace lze skutkovou pochybnost ku prospěchu obžalovaného připustit maximálně v tom smyslu, že se mohl domnívat, že nezletilý je 14 let, tedy že si mohla nezletilá ve snaze působit dospěleji rok přidat, a tvrdila, že jí bude 15 let září aniž by již dodala, že půjde až o září 2021. S ohledem na zajištěný obsah mobilního telefonu (fotografie, videa) i obsah výše rozebírané konverzace lze akceptovat, že nezletilou mohl obžalovaný vidět pít alkohol a kouřit cigarety, nicméně těžko z toto obžalovaný mohl důvodně dovozovat její věk, kdy bohužel není výjimkou, že se těchto zlovyků na veřejných prostranstvích dopouští i děti mladší 15 let. Soud sice především z důvodů zamezení sekundární viktimizace nepřistoupil k výslechu nezletilé, nicméně její podobu mohl poměrně podrobně posoudit prostřednictvím řady fotografií a videí z dané doby zajištěných v mobilním telefonu, a může konstatovat, že u této nezletilé v žádném případě nejde o to, že by její podoba sváděla k závěru, že je výrazně starší (s čímž se u některých dívek v jejím věku lze setkat), poškozená má naopak ještě řadu dětských rysů, byť se zjevně snaží působit dospěleji a vystupovat neúměrně svému věku. Soud po zvážení všech důkazů proto dospěl k závěru, že si obžalovaný musel být vědom minimálně toho, že nezletilá není starší 14 let.
29. Soud tedy neshledal žádný důvod k pochybám, že se obžalovaný dopustil jednání, ze kterého byl obžalován. Oproti popisu skutku v obžalobě se ve svých skutkových závěrech odchýlil ve prospěch obžalovaného toliko v tom, že obžalovaný nemusel vědět, že nezletilý je ve skutečnosti 13 let, ale bez pochybností bylo prokázáno, že si musel být vědom toho, že není starší 14 let. Jde o dílčí upřesnění neměnicího nic na totožnosti skutku, podstatě jednání obžalovaného ani na dále rozebírané právní kvalifikaci.
30. Soud poté, co došel k výše uvedeným skutkovým závěrům o jednání obžalovaného, které v podstatných bodech shrnul v popisu skutku a skutkové větě tohoto rozsudku, přistoupil k jeho právní kvalifikaci.
31. Dle obžaloby se měl obžalovaný svým dopustit v jednočinném souběhu pokusu přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud se s touto právní kvalifikací ztotožnil a to z následujících důvodů.
32. Dle ustanovení § 193 odst. 1 tr. zákoníku se přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie dopustí ten, kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede nebo zneužije dítě k výrobě pornografického díla nebo kořistí z účasti dítěte na takovém pornografickém díle.
33. Dle ustanovení § 126 tr. zákoníku se dítětem rozumí osoba mladší osmnácti let, pokud trestní zákon nestanoví v konkrétním případě jinak.
34. Dle ustanovení § 21 odst. 1 tr. zákoníku se pokusem rozumí jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pakliže k dokonání trestného činu nedošlo. Dle odst. 2 tohoto ustanovení platí, že pokus je trestný podle trestní sazby stanovené na dokonání trestný čin.
35. Pojem pornografické dílo není trestním zákoníkem definován, ale je vykládán v rámci rozhodovací praxe soudů i je předmětem definic poskytovaných právní vědou. Je zde třeba odlišit

pornografická díla od děl vytvořených nezávadově (rodinné snímky dětí, předvádění dětského oblečené), ale následně použitých na místo pornografie, v praxi není vždy jednoznačná rovněž hranice mezi erotickým a pornografickým dílem. Rovněž nelze odhlížet od skutečnosti, že hranice vnímání pornografického díla se časem vyvíjí, takže je třeba na dané dílo nahlížet vždy v kontextu dané doby a společnosti.

36. Zdejší soud nemá důvod odchýlit se od definice pornografického díla coby díla, které zvláště intenzivním a vtíravým způsobem zasahuje a podněcuje sexuální pud, překračuje podle převládajících názorů ve společnosti uznávané hranice sexuální slušnosti, uráží neakceptovatelným způsobem cit pro sexuální slušnost a vyvolává pocit studu (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2019, sp. zn. 6 Tdo 1281/2019). Na dělicí hranici mezi erotickým a pornografickým dílem pak lze nahlížet z různých úhlů, kdy se lze rovněž setkat s tím, že pojem erotický je používán pro pornografická díla nižší intenzity. Účelem konkrétního díla nemusí být podnícení sexuálního pudu, ale estetický umělecký prožitek, kdy může být zachyceno lidské tělo, či dokonce přímo genitál, ale s ohledem na způsob provedení a kontext dílo nepůsobí na běžného člověka pornograficky. Za pornografii rovněž není na místě označit díla, která sice směřují k podnícení sexuálního pudu, ale činí tím způsobem, který je považován ještě za společensky akceptovatelný, nebudí stud a pohoršení ve smyslu pornografie. Takováto díla jsou běžná, historicky lze sledovat soustavné testování hranic akceptovatelného a jejich posouvání, kdy z pohledu současné společnosti některá historická pornografická díla jsou již vnímána jako díla toliko erotická, či již zcela pozbyla schopnosti podněcovat sexuální pud. Při posouzení charakteru díla je vždy třeba vnímat jeho kontext. Nejde o pornografické dílo, pakliže jeho účelem není podněcovat sexuální pud a v tomto smyslu se nijak záměrně nepodbízí, ale z jiného důvodu se obsahově překrývá s pornografií (např. zobrazení ženského genitálu v učebnici anatomie).
37. Obžalovaný věděl, že poškozená je mladší 18 let, tedy jde o osobu, jejíž mravní vývoj coby dítěte je chráněn mimo jiné ustanovením § 193 odst. 1 tr. zákoníku. Jednání obžalovaného spočívalo v tom, že v kontextu navázání vztahu s nezletilou usiloval o to, aby nafotila a následně mu zaslala fotografie, které budou „sexy“, kde bude „celá“, kde uvidí „prsíčka“, které zachytí nezletilou „tam dole“, aby byla vidět „pipí“. V kontextu konverzace není pochyb o tom, že posledně uvedeným termínem byl míněn genitál nezletilé, rovněž je jasné, že fotografie měly sloužit k vyvolání pohlavního zrušení obžalovaného, kterému tak šlo o to, aby poškozená sama sebe (či respektive své intimní partie) zachytila formou pornografického díla. Jednání obžalovaného zachycené ve formě komunikace na Facebooku, respektive Messengeru z alternativních forem naplnilo svádění nezletilé. Na poškozenou obžalovaný působil v kontextu navázaného vztahu, kdy jí prezentoval vytváření a zaslání pornografických děl jako jeho součást, kdy nezletilou postavil před to, že „pokud o něj stojí“, tak by měla jeho požadavkům vyhovět. Úmysl obžalovaného bezprostředně směřoval k tomu, aby se nezletilá zachytila formou pornografických fotografií, které by mu pak zaslala, k tomu nedošlo nikoliv z důvodů na straně obžalovaného, který naopak na nezletilou naléhal a až ji emočně vydíral, ale proto, že nezletilá nebyla ochotna tyto požadavky plně naplnit a nejdále zašla pořízením a zasláním fotografie svého pozadí ve spodním prádle (v tomto lze poukázat na nespokojenost obžalovaného s tím, jaké fotografie mu nezletilá zasílá a jeho instruování a přesvědčování nezletilé k pořízení dalších fotografií, kdy nezletilá vytrvala na tom, že fotografie „tam dole“ neposílá), což soud shodně s obžalobou nepovažoval ještě za pornografické dílo ve výše uvedeném smyslu. Za této situace soud shledal, že obžalovaný svým jednáním spáchal přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku jak je uvedeno výše.
38. Přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem se podle § 193b tr. zákoníku dopustí ten, kdo navrhne setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin podle § 187 odst. 1, §§ 192, 193, § 202 odst. 2 tr. zákoníku nebo jiný sexuálně motivovaný trestný čin.

39. Jde o skutkovou podstatu, která zvláště kriminalizuje jednání, které má jinak přípravnou povahu k výše uvedeným trestným činům.
40. Podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku se zločinu pohlavního zneužití dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije.
41. Obžalovaný opakovaně navrhoval, že se s nezletilou sejde za účelem jednání, na které by v případě jeho spáchání bylo nutné aplikovat ustanovení § 187 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož pohlavním zneužitím ve výše uvedeném smyslu by bylo, pokud by obžalované dovolil, aby na něm vykonala orální pohlavní styk (viz výše diskuze o tom, že by mu „ho vykouřila“), dále obžalovaný chtěl, aby s ním měla nezletilá „sex“, který v kontextu obav, že by se „to“ zjistilo u gynekologa, nepochybně měl spočívat v souloži spojené s protržením panenské blány, či mu alespoň umožnila se dotýkat a jezdit jí „tam“ (nepochybně hovořeno o genitálu nezletilé) jazykem (takže opět orální pohlavní styk, jen v obrácených rolích). Soud zde pro úplnost připomíná, že pro pohlavní zneužití není podstatné, že obžalovaný chtěl předmětné jednání páchat se souhlasem poškozené, jelikož pohlavní zneužití představuje i oboustranně dobrovolný pohlavní styk. Naopak případné překonání odporu nezletilé by bylo na místě zohlednit při ukládání trestu, respektive souběhem s trestným činem znásilnění.
42. Obžalovaný věděl, že je nezletilá mladší 15 let a přesto jí navrhoval schůzky s úmyslem, aby s ní mohl mít pohlavní styk, tedy v úmyslu jí pohlavně zneužít, proto je jeho jednání na místě právně kvalifikovat rovněž jako přečin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle ustanovení § 193b, kdy nejspíše jen díky postoji nezletilé a relativně rychlému odhalení předmětné komunikace k pohlavnímu zneužití nedošlo.
43. Přečinu ohrožování výchovy dítěte podle ustanovení § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo byť i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho svádí k zahálčivému nebo nemravnému životu.
44. Jde o ustanovení sledující ochranu zdravého rozumového, citového a mravního vývoje dětí, tedy ve smyslu ustanovení § 126 tr. zákoníku osob mladších 18 let. Vůči těmto osobám je nutno počínat si tak, aby nebyl jejich vývoj ohrožen tím, že by si osvojovaly škodlivé návyky, povahové rysy, sklony či zájmy, u kterých hrozí, že povedou k jejich morálnímu úpadku a do budoucna k neschopnosti žít v souladu s obecně akceptovanými morálními zásadami a pravidly občanské společnosti a pokud si již takové škodlivé návyky, povahové rysy, sklony či zájmy osvojili, nesmí v nich být dále utvrzováni.
45. Obžalovaný sváděl nezletilou k tomu, aby pořizovala své fotografie pornografického charakteru a ty mu pak zasílala, dále s ní plánoval setkání za účelem pohlavního styku, ke kterému ji přemlouval a to včetně soulože, byť tu nezletilá opakovaně odmítala. V rámci širší komunikace jí vedl k tomu, aby s ním měla bez ohledu na svůj věk a jejich věkový rozdíl vztah, kterým pak odůvodňoval výše uvedené požadavky na nezletilou. V rámci konverzací nezletilou nejen sváděl k tomu, aby předčasně zahájila sexuální život a vytvořila pornografické dílo, které by jí v případě úniku na internet mohlo doslova „pronásledovat“ po zbytek života, ale rovněž jí absenci jakékoliv negativní reakce utvrzoval v jejích dalších negativních návycích (konzumace alkoholu a kouření cigaret nezletilou) a postojích (negativní vnímání policie). Je nutné si uvědomit, že navázáním kontaktů s osobou mladší patnácti let na sebe obžalovaný vzal z pohledu zákona poměrně značnou odpovědnost. Nic mu obecně nezakazovalo, aby v návaznosti na oslovení nezletilou se s ní začal bavit a případně s ní i navázal kamarádský vztah, ale coby dospělý tím na sebe přijal odpovědnost za to, že tento vztah nebude mít negativní dopad na její vývoj. Nejen, že obžalovaný nesměl nezletilou svádět k výše rozebíranému jednání, ale i kdyby s ním přišla sama nezletilá, nesměl by ho žádným způsobem akceptovat a musel by adekvátně výchovně reagovat, či přinejmenším kontakty okamžitě ukončit.

46. Nezletilá se nacházela, respektive stále nachází ve velmi citlivém věku, kdy není chráněna zákonem z důvodu jakési „mravní přecitlivělosti“ zákonodárce, ale proto, že na její další vývoj může mít zcela zásadní dopad, s jakým jednáním se nezletilá setká a jak na její vlastní jednání je ostatními reagováno. V tomto kontextu lze připomenout výpověď matky nezletilé, která uvedla, že s nezletilou začali být výchovné potíže cca od konce roku 2019. Bylo následně na odpovědnosti okolí nezletilé, aby jí byla poskytována adekvátní výchovná zpětná vazba a aby jí vlastním jednáním představovali vzor, ke kterému může nezletilá po překonání puberty, přirozeně spojené s testováním hranic a jistou „rebelií“, směřovat. Obžalovaného nijak nezabavuje vinny, pokud poukazuje na to, že nezletilá se chovala „zpustle“ již v době, kdy se s ní seznámil. Měl povinnost si uvědomit, že není jejím vrstevníkem, ale že je dospělý muž, který má již sám dceru jen o několik měsíců mladší než je nezletilá. Pokud si přál udržovat s nezletilou nezávadový kontakt, tak se měl adekvátně tomu chovat, a snažit se jí být vzorem řádného člověka, či přinejmenším usilovat o to, aby na nezletilou nepřenášel svá špatná životní rozhodnutí. Kontakt s dívkou v citlivé životní fázi v něm mělo vzbudit ohledy. Díky svému věku již měl mít dostatečný nadhled, aby se nezletilou snažil pokud možno chránit před tím, aby neučinila špatná rozhodnutí, kterých by mohla později litovat, nikoliv zneužít její zranitelnosti ke svým čistě osobním cílům.
47. Obžalovaný nezletilou úmyslně sváděl k vedení nemravného života, byl si vědom, že je mladší patnácti let a přesto na ní naléhal, aby mu posílala své pornografické fotografie a umožnila mu pohlavní styk s tím, že o tom „nikdo nemusí vědět“. Jednání se dopouštěl průběžně během dvaceti dní, musel se být vědom, že jeho jednání je natolik intenzivní, že může ohrozit vývoj nezletilé, respektive přímo usiloval o to, aby se mu podařilo překonat zábrany nezletilé a zlákal ji k výše uvedenému, tedy, tedy k vedení nemravného života, neodpovídajícího věku nezletilé. Je proto plně na místě použít rovněž právní kvalifikaci podle ustanovení § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, aby tímto souběhem byl plně vyjádřen rozsah zákonem chráněných zájmů, které obžalovaný narušil či ohrozil.
48. Z výše uvedených skutkových a právních důvodů soud shledal obžalovaného vinným tak, jak je uvedeno ve výroku. Následně soud přistoupil k uložení trestu, při čemž v intencích ustanovení § 39 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnosti jeho nápravy a k jeho jednání po činu.
49. Obžalovaný se dopustil svým jednáním v jednočinném souběhu celkem tří přečinů a soud proto vyšel z ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku a uložil úhrnný trest podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný, což je zde § 193 odst. 1 tr. zákoníku s trestní sazbou od jednoho roku do pěti let odnětí svobody.
50. Obžalovanému bohužel nelze přičíst žádnou polehčující okolnost. V rámci zvolené taktiky obhajoby se sám připravil o možnost polehčit si alespoň doznáním a za skutečnou lítost nelze považovat, pokud obžalovaný v rámci závěrečné řeči toliko uvedl, že pokud by byl pisatelem řešených zpráv, tak by mu to bylo líto a chtěl by se rodině omluvit. O skutečné lítosti snad pouze skrývané v rámci taktiky obhajoby obžalovaný soud ničím nepřesvědčil, naopak zde jsou patrné známky svalování viny na poškozenou (např. poznámka, že má obavy, aby nezletilá „nestáhla“ jeho mladšího bratra), což nesvědčí pro závěr o sebereflexi obžalovaného.
51. Naopak obžalovanému přitěžuje jeho předchozí trestná činnost, kdy z hlediska souběhu je rozhodující datum doručení trestního příkazu ve věci zdejšího soudu sp. zn. 26 T 21/2020 dne 26. 3. 2020. Před tímto datem se obžalovaný dopustil celkem tří trestných činů, za které byl následně postupně odsuzován zdejším soudem k podmíněným trestům. Odhlédnout nelze od toho, že u dvou z těchto činů jde o opakovanou násilnou trestnou činnost (výtržnictví) a v kontextu charakteru zde páchané trestné činnosti a argumentu obžalovaného, že se snaží život dát do pořádku a že se mu před několika dny narodilo další dítě (s jinou partnerkou), pak nelze

odhlédnout od toho, že třetí odsouzení je pro zanedbání povinné výživy což nesvědčí pro závěr, že by se obžalovaný choval co do svých otcovských povinností zodpovědně.

52. Zatímco při posledním uložení souhrnného trestu bylo možné ještě vyjít z toho, že předchozí podmíněný trest za již zahlazené odsouzení mělo na obžalovaného dostatečný výchovný efekt a tudíž lze ještě obžalovanému, na kterého bylo v danou dobu hleděno, jako by nebyl dosud odsouzen, dopřát dobrodiní trestu nespojeného s odnětím svobody. Nyní je však již situace odlišná. Obžalovaný zde již věděl, že byl ve věci zdejšího soudu sp. zn. 26 T 21/2020 pravomocně odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody a běží mu zkušební doba, jakož si byl vědom i toho, že jsou proti němu vedena další trestní řízení, ale tato skutečnost na něj neměla potřebný výchovný efekt a dopustil zde řešené trestné činnosti, kterou nelze než označit jako ještě škodlivější a zavrženíhodnější než ta předchozí. Pakliže obžalovaný na dobrodiní podmíněného trestu reaguje tak, že se opět dopouští trestné činnosti a to ještě vzrůstající závažnosti, nelze než dojít k závěru, že na obžalovaného je nutné pro naplnění účelu trestu působit intenzivněji a uložit již nepodmíněný trest odnětí svobody.
53. Použité právní kvalifikaci odpovídá trestní sazba od jednoho roku do pěti let, nicméně soud shledal, že z hlediska přechinu zneužití dítěte k výrobě pornografie je jednání obžalovaného ve srovnání s jinými činy podléhajícími této kvalifikaci spíše méně závažné a u zbývajících dvou trestných činů by byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou s horní hranicí trestní sazby „pouze“ dva roky odnětí svobody. Ve smyslu ustanovení § 39 odst. 4 tr. zákoníku je rovněž na místě zohlednit, že obžalovaný je ohrožen přeměnou výše zmíněného podmíněného souhrnného trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Za situace, kdy soud dále přihlédl ke skutečnosti, že na obžalovaného dosud nebylo působeno výkonem trestu odnětí svobody, tedy je možné doufat, že takovýto trest již bude pro obžalovaného dostatečným impulzem k vedení řádného života, soud shledal, že je možné obžalovanému ještě uložit svým charakterem spíše výchovný trest ve výměře 14 měsíců, tedy pouhé dva měsíce nad spodní hranicí použité trestní sazby.
54. Z hlediska zařazení do výkonu trestu soud neshledal žádné okolnosti, pro které by bylo na místě obžalovaného zařadit do věznice se zvýšenou ostrahou a proto ho pro výkon uloženého trestu zařadil podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Kladně. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Kladno 22. ledna 2021

JUDr. Ondřej Načeradský, v. r.
samosoudce